

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 17. juni 2010 af Retten i Aalborg, 9. afdeling.

Retten nr. 9-6587/2009

Politiets nr. 5100-84111-00114-09

Anklagemyndigheden

mod

- 1) T1
cpr-nummer
- 2) T2
cpr-nummer
- 3) T3
cpr-nummer
- 4) T4
cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 18. december 2009.

De tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

- 1) T2

straffelovens 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. ved i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer mellem den 19. oktober 2009 og den 20. oktober 2009 fra via færge til at have besiddet og udført 1.476 gram amfetamin til Norge med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag, hvilket imidlertid mislykkedes, da køberen ikke kom, hvorefter T2 den 20. oktober 2009 via færgen fra til indførte amfetaminen til Danmark og besad denne med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag, indtil han den 20. oktober 2009 i tidsrummet

mellem kl. 17.00 og kl. 21.00 blev frastjålet amfetaminen på banegården i .

2) T3 og T1

straffelovens § 276 og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. ved i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer den 20. oktober 2009 ca. kl. 21.15 på stisystemet ved og i forening med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag at have besiddet 1.476 gram amfetamin, som de samme dag i tidsrummet mellem kl. 17.00 og kl. 21.00 på banegården i i forening havde frastjålet T2 .

3) T1 og T4

straffelovens § 119, stk. 1, § 124, stk. 1 og § 260, stk. 1, nr. 1 ved den 30. november 2009 ca. kl. 9.45 under gårdtur i arresten i med vold og trusler om vold i forening at have overfaldet fængselsbetjent FOU. under dennes udførelse af offentlig tjeneste og ved efterfølgende at være flygtet fra arresten, hvor de var varetægtsfængslet, idet tiltalte T4 fastholdt FOU bagfra og udtalte: "At han skulle forholde sig roligt, så ville der ikke ske noget" eller lignende, alt imens tiltalte T1 i holdt FOU for næsen og munden, så han ikke kunne få vejret, hvorved han pådrog sig kartegninger i øjnene samt mærker på kinderne. Under fastholdelsen forhindrede de FOU i at alarmere resten af personalet, ligesom de aftvang ham hans alarm og nøgler, hvorefter de oplåste en dør og flygtede.

Anklagemyndigheden har i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 nedlagt påstand om konfiskation af en sportstaske samt 1.476 gram amfetamin.

Endvidere har anklagemyndigheden nedlagt påstand om, at tiltalte T3 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, jf. straffelovens § 191 skal udvises af Danmark med indrejseforbud i et tidsrum fastsat af retten, jf. udlændingelovens § 32.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T3 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte T4 har erkendt sig skyldig.

Fængselsfunktionær FOJ har nedlagt påstand om erstatning med 15.510 kr.

Tiltalte T1 har bestridt erstatningskravet, medens tiltalte T4 har anerkendt kravet.

Sagens oplysninger

Tiltalte T3 har forklaret, at han det pågældende tidspunkt boede på opholdsstedet . Han har tidligere boet hos en plejefamilie. Han kom for omkring 6 år siden til Danmark fra Cambodja sammen med sin mor og søskende, som han fortsat har kontakt til. Han er elev på en produktions-skole i , og arbejder i sin fritid på en kinesisk restaurant. Det er stort set dagligt fra omkring kl. 16-17 og indtil lukketid. Han har ikke noget forbrug af hverken hash eller amfetamin eller andre stoffer. Han var hjemme den pågældende dag, hvor han lige var stået op, da V7 fortalte, at A var blevet tæsket af sin onkel. Han kender både A og V7 fra . De voksne på sad i et personalemøde, hvorfor han gik ind til dem og sagde, at han skulle ned i byen. Det var vistnok én af de voksne, der herefter kørte ham til byen. Han tog hen til V4 pizzeria, hvor han blandt andet mødte T1. Det var meningen, at han skulle mødes med V2, V3 og B på banegården, hvor de skulle med et tog til . Sammen med T1 gik han hen til banegården, hvor han mødtes med de andre, der var sammen med C. Han kender V2 gennem dennes søster, der har boet på opholdsstedet, og han kender T1 gennem V2, der er kæreste med T1. Han har kendt V2 i et halvt års tid. Han havde tidligere et par gange mødt T1 på opholdsstedet, men kender ham ikke ellers. De andre gad ikke at tage med toget, hvorfor de ringede efter D for at bede ham om at køre. Da D lidt efter kom til banegården, kunne der alene have fire personer i bilen. Han sagde til de andre, at de bare kunne tage

afsted. Det endte med, at $\sqrt{2}$, $\sqrt{3}$, B og C kørte med D i bilen, medens han og T_1 blev tilbage på banegården. Han havde mødt de andre inde i ventesalen på banegården, hvor han havde lagt mærke til en mand, der lå og sov med en taske under hovedet. Han kan huske, at den pågældende var iført cowboybukser og en Canadian Goose jakke. De andre begyndte at drille den pågældende, der sov tungt, bl.a. prikkede $\sqrt{2}$ til ham, ligesom T_1 stak sin hånd ned i tasken, hvilket medførte, at manden vågnede. De snakkede herefter lidt med manden, der lugtede af alkohol. T_1

spurgte: "Hvad er dét der?", medens han pegede på en pakke med sort gaffatape, der lå i den åbne taske. Manden svarede, at der var tale om "stoffer". Han viste dem herefter pakken og fortalte, at den indeholdt 2 kg amfetamin. Han fortalte videre, at han kom med færgen fra \dots hvor han skulle have solgt amfetaminen til nogle personer, som han skulle mødes med på en tankstation, men at de pågældende ikke var dukket op. Han fortalte også, at de pågældende skulle have betalt 60 kr. pr. gram. Der var kun ham og T_1 til stede, da manden viste dem pakken med amfetamin. Han ved ikke, om nogen af de andre kan have set amfetaminen. Han kan ikke huske, om de andre på dette tidspunkt var taget til \dots . T_1 sagde, at han gerne ville købe amfetaminen, idet han samtidig oplyste, at han havde en kammerat, der ville betale 45 kr. pr. gram. Der var i forvejen et hul i kanten af pakken, men det var ikke muligt at få noget af amfetaminen ud gennem dette hul, hvorfor manden brugte noget fra en lighter til at åbne hullet. Manden stak herefter sin finger ind i pakken og tog lidt amfetamin ud, hvorefter han tog et sygesikringskort frem og hakkede amfetaminen i små stykker. Han kan huske, at sygesikringskortet var udstedt til en person ved navn T_2 , der boede i \dots , ligesom han kan huske tallene " " og " " i forbindelse med sygesikringskortets angivelse af fødselsdatoen. Han kan genkende den pågældende mand som identisk med tiltalte

T_2 . Han lånte T_1 en seddel, som blev rullet for at sniffe noget af amfetaminen. T_1 begyndte at tale om, at de skulle stjæle tasken fra manden, og at han skulle hjælpe ham. Det ville han ikke være med til, fordi han var bange for, at manden kunne have våben på sig, ligesom han var bange for eventuelle bagmænd til amfetaminen. T_1 havde en plan om at låne manden nogle penge til at ringe for derefter at tage tasken, medens manden talte i telefonen. Det blev ikke til noget. Hver gang, at manden kiggede væk, gav han tegn til T_1 om, at denne skulle lade være med at tage tasken. På et tidspunkt gik T_1 udenfor, hvor han talte i sin mobiltelefon.

Han ved ikke, hvem T1 talte med eller hvad de talte om, men T1 havde vistnok en bekendt i , der ville købe amfetaminen. Den pågældende hed V8 . Omkring 5 minutter senere kom T1 tilbage til ventesalen. Da det ikke er tilladt at ryge i ventesalen, åbnede han et vindue, hvorefter han gik udenfor for at ryge, således at han gennem det åbne vindue fortsat kunne tale med manden, der sad inde i ventesalen lige indenfor vinduet. Han vil afvise, at han åbnede vinduet for at kunne række armen ind og stjæle tasken fra manden. Medens han stod udenfor vinduet, kom T1 ud til ham. Der var omkring 3-4 meter fra det sted, hvor manden sad og hen til døren ind til ventesalen. Pludselig rakte T1 armen ind og tog tasken, som han løb med i retning mod byen. Han blev overrasket over, at T1 havde taget tasken, og begyndte selv at løbe i en anden retning. Han tabte sin mobiltelefon, da han løb ned af trapperne foran banegården. Da han vendte sig om for at samle telefonen op, kunne han se, at manden løb efter dem. Han vil anslå, at manden forfulgte dem over 100 meter. Efter at have gemt sig et sted løb han videre ned til V4 pizzeria, hvor han gik ind gennem bagdøren. Da han kom ind i pizzariaet, var T1 der allerede. Han mener, at T1 var ankommet omkring 5 minutter tidligere. T1 viste amfetaminen til V4 og fortalte, at de havde taget tasken fra en mand på banegården. Han sagde ikke noget om, at han ikke havde været med til at tage tasken, og at det alene var T1, der havde taget tasken. V4 sagde, at de skulle fjerne tasken fra hans butik. Da de herefter forlod pizzariaet, satte T1 tasken ud bagved pizzariaet, medens de gik over i . Omkring 5-10 minutter senere hentede de tasken for at tage den med, da de skulle i fitness-centret. Det var alene T1, der skulle træne. T1 havde ikke medbragt noget træningstøj, hvorfor han trænede i sit almindelige tøj. T1 havde hele tiden tasken hos sig, ligesom han tog den med sig rundt i fitness-centret, når han trænede. På et tidspunkt ringede han til V3 for at spørge, hvornår de andre kom hjem fra . Han sagde ikke i den forbindelse noget til V3 om tasken med amfetamin. V3 oplyste, at de snart ville være tilbage i . Det var V2 kontaktperson, der kørte V2, V3 og C tilbage fra . De aftalte at mødes på parkeringspladsen ved . Da de andre kom tilbage, fortalte T1, at han havde taget tasken fra manden, der havde ligget og sovet på banegården. T1 sagde i den forbindelse til de andre, at han havde været alene om at stjæle tasken. Både V2, V3 og C var til stede, da T1 fortalte, at der var amfetamin i tasken. T1 tog en pose op af tasken, som han gav til V2. Det viste sig at være noget parfume. Sammen med

V2 gik han og T1 herefter tilbage mod , medens V3 og C skulle en anden vej. På vejen op mod mødte de E og V6 , der kom kørende. T1 sagde til dem, at de skulle se, hvad han havde fået af en kammerat, der skyldte ham nogle penge. T1 sagde ikke noget om, at han havde stjålet tasken med amfetamin. T1 viste herefter amfetaminen til V6 og E. Det foregik lige ved siden af bilen, men T1 havde sat sig ind i bilen, da han viste dem amfetaminen. Der var ingen af dem, der prøvede amfetaminen. Han kan ikke huske, om nogen af dem rørte ved pakken. Da T1 viste amfetaminen til E og V6 , var han og V2 stede. T1 sagde til dem, at han gerne ville sælge amfetaminen. V6 sagde, at han kendte en person, der ville købe stoffet. Han fortsatte op til sammen med V2 medens T1 ventede ude i opgangen. V2 bad ham om at følge hende hjem til sin lejlighed. Det var meningen, at T1 skulle med hende hjem for at sove, idet han på dette tidspunkt boede hos hende. Det skyldtes vistnok, at T1 var stukket af fra det opholdssted, hvor han boede. Det var meningen, at tasken skulle med over i V2 lejlighed. T1 sagde, at han ville sove med tasken under hovedpudden for at være sikker på, at han ikke mistede den. Da de var på vej over til V2 lejlighed, ringede V6 på hans mobiltelefon for at tale med T1. Han antager, at V6 ringede på hans mobiltelefon, fordi han ikke kendte T1 telefonnummer. V6 spurgte, hvor meget T1 skulle have for amfetaminen. Det kunne han ikke svare på, da det var T1 amfetamin. Kort efter løb hans mobiltelefon tør for strøm. T1 spurgte, om han i løbet af den næste dag ville med til for at sælge amfetaminen. Han svarede, at det ville han godt, hvis han ikke skulle på arbejde. Det var bare noget, som han sagde til T1. Han ville ikke tage med T1, men han vidste, at han roligt kunne sige ja til at tage med, fordi han næsten helt sikkert skulle på arbejde. T1 sagde noget om, at han kunne få nogle penge for at tage med til , men ikke hvor mange. Under alle omstændigheder ville han ikke tage med, fordi det var for farligt. Det skal nok passe, at T1 havde fået indtrykket af, at han ville tage med til for at sælge amfetaminen. T1 havde på banegården nævnt, at han kendte en person ved navn V3, der ville købe amfetaminen for 45-50 kr. pr. gram. Han har ikke været med til at fastsætte en pris for amfetaminen, men har alene hjulpet T1 med at udregne den samlede pris. T1 talte med V2 om, at de efter salget af amfetaminen kunne leje en lejlighed og bo sammen. Da politimændene kom løbende, gik han i panik og løb fra stedet. Han kan ikke svare på, hvorfor

han gennem hele dagen gik rundt sammen med T1 og tasken med amfetamin. Det kan have noget at gøre med, at T1 er ældre end ham, og at han på dette tidspunkt så lidt op til T1.

Tiltalte T1 har forklaret om forhold 2, at han boede på institutionen i henhold til en tidligere behandlingsdom, hvorfra han på det pågældende tidspunkt imidlertid var stukket af. Han boede herefter rundt omkring hos forskellige bekendte, herunder hans daværende kæreste V2 i . Han havde ikke noget forbrug af stoffer. Den pågældende dag havde han opholdt sig hos V2 inden han tog ned til , hvor han mødte T3. Han kendte alene T3 fra bybilledet i . Medens han befandt sig på ringede V2 til ham. Hun fortalte, at hun sammen med sin bror V3 og hendes søster samt en anden bekendt skulle til , fordi de havde hørt, at én af deres venner var død. Han gik herefter sammen med T3 hen til banegården for at mødes med de andre. Da de kom til banegården, sad de andre inde i ventesalen. Der lå en person og sov på en bænk. De var alle sammen henne og ruske lidt i manden, der sov tungt. Det virkede som om, at manden var påvirket. Manden lå oven på en taske. Han kunne ikke se, hvad der var i tasken. Efter nogen tid vågnede manden, hvorefter de alle talte med ham. De spurgte ham, hvor han kom fra. Han svarede, at han kom fra og at han havde været med færgen til vistnok , hvor han skulle sælge et eller andet for at tjene nogle penge. Den pågældende køber var imidlertid ikke dukket op. Han vidste ikke, hvordan han var kommet til . Senere fortalte manden, at han havde ét eller andet i tasken, som var penge værd. Han havde på dette tidspunkt fortsat ikke set, hvad der var i tasken. Foreholdt sin forklaring af 28. oktober 2009 til politiet, således som denne forklaring fremgår af en afhøringsrapport af samme dato [bilag F-2-2], hvoraf det blandt andet fremgår, at han skulle have forklaret, at manden havde fortalt dem, at han havde amfetamin i tasken, kan han vedgå at have forklaret således. Han har også under afhøringen forklaret, at manden havde fortalt dem, at han havde haft amfetaminen tapet fast på kroppen samt at han under turen var kommet i klammeri med en togkontrollør. Det er imidlertid ikke noget, som er korrekt. På tidspunktet for afhøringen sad han varetægtsfængslet i isolation, og han fik at vide af politiet, at han alene kunne komme ud af isolationen ved at forklare således. Da manden på et tidspunkt tog en flaske parfume op af tasken, kunne han se, at der lå en sort pakke nede i tasken.

Der var noget tape omkring pakken. Manden sagde ikke på noget tidspunkt, at der var amfetamin i pakken, men alene at pakken var "penge værd". Det "kørte i hovedet" på ham, hvad der kunne være i pakken, men det blev ikke på noget tidspunkt nævnt, at det kunne være amfetamin. Han tænkte dog, at der kunne være tale om stoffer. Han kan ikke huske, om manden havde pakken oppe af tasken eller om der på et tidspunkt blev prikket hul på pakken. Foreholdt sin forklaring af 28. oktober 2009 til politiet [bilag F-2-2] er det ikke korrekt, at manden på det tidspunkt prikkede hul på pakken, hvorefter tiltalte stak sin finger ind i hullet og konstaterede, at stoffet smagte af amfetamin. Det er alene noget, som han har forklaret for at komme ud af isolationen. Han kan ikke forklare, hvorfor han ikke under retsmødet den 4. november 2009 - på hvilket tidspunkt han ikke længere var isolationsanbragt - tog afstand fra sin forklaring af 28. oktober 2009, da denne forklaring blev dokumenteret under retsmødet [bilag R-1-9]. Han er i hvert fald sikker på, at han ikke på noget tidspunkt på banegården i . . . har smagt på stoffet i pakken. På et tidspunkt ringede han til en kammerat for at høre, hvad man kunne få for "sådan noget". Den pågældende kammerat hedder V8 og bor i

Han vidste ikke på dette tidspunkt, hvad der var i pakken, hvorfor han spurgte V8 om prisen på stoffer i det hele taget. Han spurgte herunder V8 om prisen på coke og amfetamin og lignende stoffer. Han havde på dette tidspunkt ikke rørt ved pakken, men det var ikke svært alene ud fra pakkens størrelse at gætte sig frem til, at pakken nok vejede omkring 2 kg. Han bemærkede, at T3 og manden på et tidspunkt sad og rullede en seddel sammen, hvorfor han antager, at de har sniffet noget af stoffet. Han stod selv udenfor banegården, men kunne se dem gennem det åbne vindue. Han havde talt med T3 om at tage tasken fra manden. Det er noget, som der blev talt om, medens også V3 og V2 var til stede. Det var dog mest T3, som han talte med om at tage tasken. Han kan ikke huske, hvilken pris han og T3, talte om, at de kunne få for stoffet. Han kan heller ikke huske, om manden på noget tidspunkt nævnte en pris, som han ville have for pakken. Foreholdt sin forklaring af 28. oktober 2009 til politiet skal det nok passe, at manden sagde, at han skulle have 60 eller 65 kr. pr. gram. Han kan dog ikke huske, om manden sagde, at han skulle have 65 kr. pr. gram eller om han skulle have 65.000 kr. for hele pakken. Han lod herefter som om, at han ringede til nogen, og hvorefter han sagde til manden, at der ville komme én om et kvarters tid med pengene. Det var alene for at vinde tid til at kunne tage tasken fra manden. Da han og T3 lidt senere begge stod udenfor ba-

negården, rakte han hånden ind gennem det åbne vidnue og tog tasken fra manden. Han havde forinden givet tegn til T3 om, at han ville tage tasken. T3 havde i den forbindelse rystet på hovedet. Han regnede ikke med, at det betød, at T3 ikke ville være med til at tage tasken, hvilket de forinden havde aftalt, men at det alene betød, at T3 ikke fandt tidspunktet for at være det rigtige. T3 virkede overrasket, da han herefter tog tasken. Han og T3 løb sammen fra banegården, men skiltes herefter og løb i hver sin retning. På et tidspunkt gemte han sig i en busk, hvorfra han kunne se, at manden gik frem og tilbage foran banegården i 1-2 minutter. Han fortsatte med tasken ned til , hvor også T3 kom et par minutter senere. Han gik ind gennem fordøren, medens T3 vistnok kom ind gennem bagdøren. De fortalte de andre på , at de netop havde taget tasken fra en person på banegården. De smed tasken ind i et baglokale på . Endvidere ringede han til V3 og fortalte, at de havde taget tasken. Da de lidt senere tog over til motionscentret for at træne, var det ham, der bar tasken. Det var alene ham, der trænede i motionscentret, medens T3 kiggede på. Han sendte en sms til V3 og V2 med oplysning om, at de havde taget tasken fra manden på banegården. På dette tidspunkt var V3 og V2 på vej hjem fra . De mødtes herefter alle sammen foran motionscentret. Der lå en flaske parfume i tasken, som han gav til V2. Han vil anslå, at klokken var omkring 18.30, da han og T3 tog tasken på banegården og at de herefter mødtes med de andre foran motionscentret omkring kl. 21.00. Han viste ikke de andre, hvad der var i tasken. V3 forlod dem sammen med sin søster og en anden pige, medens han og T3 fulgtes med V2 op til hendes lejlighed. Under turen mødte de E og dennes bror V6 der sad i en bil foran . De fortalte E og V6 om tasken. E fik tasken ind i bilen, hvor han kiggede i den. E sagde, at han ville ringe til nogle venner, som senere ville ringe til ham vedrørende køb af pakken. Han havde ikke tilbudt E at købe pakken, men det var noget, som E selv fandt på. V2 var til stede, da der blev talt med E og V6 om pakken. Lidt senere gik han sammen med T3 og V2 gennem stisystemet mod V2 lejlighed. Han vidste på dette tidspunkt fortsat ikke med sikkerhed, at pakken indeholdt amfetamin, men det var meningen, at de ville se nærmere på pakken, når de var kommet op i V2 lejlighed. Han havde også overvejet muligheden for at opbevare tasken i V2 lejlighed. Medens de gik ad stisystemet, ringede V6 der fortalte, at han havde en kammerat i der var

interesseret i at købe pakken. Omkring 5 minutter senere ringede V6 for at tilbyde at køre dem op til V2, hvilket de afslog. V6 ringede til dem på T7 mobiltelefon, som på et tidspunkt løb tør for strøm. Under turen gik han og T3 og talte sammen om indholdet af tasken, herunder hvor meget pakken kunne være værd. Han gættede selv på, at værdien var omkring 80-100.000 kr., men T3 sagde, at de nok kunne få noget mere. F havde tilbudt at køre dem den næste dag, hvis de skulle ud for at sælge pakken. T3 sagde i den forbindelse, at han alene kunne tage med, hvis han ikke skulle på arbejde. Hvis de havde solgt pakken, skulle T3 selvfølgelig have haft halvdelen af pengene. Han har ikke under varetægtsfængslingen talt med nogen af de andre involverede om sagen. Da han sad i arresten i , skrev han til V2, men han fik ikke noget svar. Under sin undvigelse fra varetægtsfængslingen har han talt med V3, men det har alene været for at høre, hvordan det gik.

T1 har om forhold 3 forklaret, at der egentlig ikke var nogen grund til at flygte fra arresten i , hvor han befandt sig bedre end i arresten i . Han fortrød derfor med det samme, at han var flygtet. Han var på tidspunktet for flugten påvirket af hash og et par rohypnol-piller. Han havde dagen forinden talt lidt frem og tilbage med T4 om muligheden for at flygte, herunder at det i givet fald skulle ske under en gårdtur ved at overmande vagten og tage hans nøgler. Da det skete, var han og T4 alene i gården sammen med vagten. Det var T4 der tog fat i armene på vagten, medens han holdt vagten for munden for at undgå, at denne tilkaldte hjælp. Det virkede som om, at vagten gik i panik, da han holdt ham for munden, hvorfor han slap sit greb. De kunne ikke finde nøglerne, men det viste sig, at disse sad i låsen i døren, hvor de tog dem. Han har ikke bemærket, hvad der skete med vagtens overfaldsalarm, men T4 fortalte, at han havde taget alarmen. Da de kom udenfor arresten, løb de i første omgang i samme retning, hvorefter de skiltes. Han løb over nogle marker og ned til en sø, hvor han kort efter blev anholdt. Det var hans hensigt at opsøge V2 for at hente en taske, som han havde stående hos hende.

Tiltalte T2 har ikke ønsket at udtale sig under hovedforhandlingen. Der er herefter foretaget dokumentation af den forklaring, som tiltalte afgav under grundlovsforhøret den 3. november 2009, hvoraf fremgår, at tiltalte har forklaret, at han den 19. oktober tog til

for at besøge en kammerat, der hedder G og som bor i en lejlighed nedenfor . Han kender ikke . G's efternavn eller adresse, men G er 24-25 år. De havde aftalt, at de skulle mødes på en tankstation ved færgen, og så ville G køre ham hjem til sig. Han bor i
 hvorfra han tog toget til . Han havde et stop i
 hvor han skulle skifte tog og igen i . hvor han besøgte en kammerat. Han var ved kammeraten ½ til 1 time. Han forsøgte at ringe til G inden han tog fra . men telefonen virkede ikke. Han havde derfor en fornemmelse af, at G ikke ville komme at hente ham, og da han købte færebilletten, bestilte han derfor hjemrejsen til næste morgen kl. 8. Hvis G havde hentet ham, kunne han have ændret hjemrejsen, idet returbilletten gælder i 3 dage. Han ventede hele aftenen i . uden resultat og tog derefter morgenfærgen tilbage. Han havde forsøgt at ringe til G fra tankstationen, men kunne ikke finde en telefon. Han havde G telefonnummer på sin telefon. Han har efterfølgende fået en ny telefon, men har ikke overført alle telefonnumrene fra den gamle telefon. Den gamle telefon ligger muligvis stadig på hans bopæl. Han har bedt sin kammerat H ;, som han købte telefonen af, om at hente den og reparere den, men han er ikke klar over, om H har hentet telefonen. På vej hjem fra . gjorde han igen et stop ved kammeraten i . og fortsatte derefter med tog. Forespurgt om sin bagage forklarede han, at han havde en grøn sportstaske, som kun kunne lynes i den ene side. I tasken havde han noget tøj og noget Lacoste-parfume, som han havde købt på færgen. Han husker ikke med sikkerhed, hvilket tøj han havde på, men det kan have været en rød jakke af mærket California Goose, cowboybukser og en hættetrøje. Han har på halsen tatoveret 5 . hvoraf den ene er rød. Han har i øvrigt en dårlig hukommelse, fordi han i mange år har haft et misbrug af piller og narkotika. Da han var 20 år, blev det konstateret, at han led af DAMP, og han er nu i behandling. Han får således retalin med 12-15 tabletter dagligt. Derudover får han 6 mg revotrin og alprox og zyprexa, som han får om aftenen for at kunne sove og mod stemmer. Han forklarede, at hvis han har det rigtig dårligt, ser han også syner. Han kan huske, at han på hjemvejen havde et ophold i . men han husker ikke hvorfor. Han lagde sig til at sove, men vågnede ved, at der stod 5-6 bosniere omkring ham. Den ene var en pige. De råbte og skreg. Han kom til at tale med dem, og de fortalte, at den enes kæreste var død. De fleste af dem gik på et tidspunkt, hvorefter der alene var to tilbage. Han talte videre med dem. Han fortalte

om, hvem han var, og hvor han havde været og spurgte om, hvordan han kom videre. Han kom også til at tale om narko med dem. Han beskriver dem som dels klædt i en hættetrøje og dels i en T-shirt. Den ene af dem havde et meget rundt ansigt, som om han var grønlander eller thailænder. Personen i hættetrøjen tog et håndklæde frem fra ryggen under trøjen. I håndklædet lå der en pakke, der var omviklet med sort gaffatape. De fortalte, at det var amfetamin - 2 kg - og spurgte, om han ville have det eller kendte nogen, der ville have det. Han sagde, at han ikke selv kunne mærke amfetaminen, fordi han fik retalin, men han prøvede det og kunne trods alt mærke, at det var i orden. Det endte imidlertid med, at han sagde, at han ikke ville have noget. Der var ingen af dem, der havde knive til at åbne pakken med, men han sad med en tom flaske Sommersby. Den slog han i stykker og åbnede en lille trekant i pakken med den. Han stak næsen ned i stoffet og sniffede. De forsøgte at lægge en bane, men kunne ikke få stof op til det. Han har ikke haft sit sygesikringsbevis fremme. Han har slet ikke noget. Under diktatet rettede han denne forklaring til, at han muligvis havde et sygesikringskort i sin taske. Han havde i hvert fald nogle andre kort i den. Der blev ikke talt om, hvor stoffet kom fra, men de andre fortalte, at de kom fra [redacted] og han gik ud fra, at de havde det med derfra.

De to andre var ikke helt enige om prisen, hvis de skulle sælge, men der blev nævnt noget om 70 kr. pr. gram, hvis han købte det hele. Inden han skar pakken op, sad han med pakken og vejede den i hænderne, hvorfor hans fingeraftryk helt sikkert vil være at finde på pakken. På et tidspunkt fik han en busplan af én af de to, og mens han sad og kiggede i den, tog de hans taske og stak af med den. Han prøvede at løbe efter dem, men de forsvandt. Han forklarede hertil, at de jo kunne se i tasken, at han havde noget parfume, fordi den ene lynlås ikke virkede, og det er formentlig det, som de ville have fat i. Han fortsatte med tog uden billet. Han husker ikke ruten, men han blev hentet af sin mor i [redacted]. Han havde ringet til sin mor og sin kæreste fra [redacted], men de havde ikke mulighed for at hente ham der. Han havde sagt til sin mor, at han ville komme hjem og smadre det hele. Han har ikke nogen tilknytning til rockergrupper eller indvandrerbander.

Tiltalte T4 [redacted] har forklaret om forhold 3, at han på tidspunktet for episoden havde siddet varetægtsfængslet i næsten et års tid. Han havde ingen problemer i arresten i [redacted] hvor han havde siddet i nogle må-

neder, og hvor han havde et godt forhold til fængselsfunktionærerne. Han talte ofte med T1 efter at denne på et tidspunkt blev indsat i arresten. De talte om muligheden for at flygte. Han havde blandt andet tilbragt den sene-
ste jul i arresten i [redacted] hvorfor han nu gerne ville ud. De talte om mulig-
heden for at flygte gennem kælderens, hvilket i givet fald kunne ske uden at
komme i forbindelse med arrestpersonalet. Det viste sig imidlertid ikke at
kunne lade sig gøre. De talte herefter om forskellige andre muligheder, men
der var ikke blevet planlagt noget ud over, at de var kommet frem til, at
flugten skulle ske i forbindelse med en gårdtur. De havde talt om, at han
skulle fastholde vagten, således at de kunne tage dennes nøgler. Foreholdt
sin forklaring af 3. december 2009 til politiet, således som denne fremgår af
en afhøringsrapport af samme dato [bilag TU.12] kan det godt være, at det
oprindelig havde været aftalen, at det var T1, der skulle holde vagten. Der
er to døre, der skal låses op for at komme ud. Der er gitterdøren fra selve
gården samt en trædør i ydermuren. Der var 2-3 andre indsatte i gården udo-
ver ham og T1 samt vagten. Han stod enten ved siden af eller bagved vag-
ten, da han greb fat i denne og holdt hans arme. Vagten forsøgte at vride sig
løs. Han sagde til vagten, at der ikke ville ske ham noget, hvis han bare for-
holdt sig roligt. T1 holdt vagten for munden for at undgå, at han råbte, li-
gesom T1 tog vagtens nøgler. Vagten faldt ned på knæ og sagde, at han ik-
ke kunne få luft. Han hjalp herefter vagten over på bænken, medens han sag-
de til ham, at han ikke skulle råbe op. Det var T1 der låste dørene op. Han
tog vagtens overfaldsalarm lige inden de løb fra stedet. T1 havde talt om
at opsøge en kæreste, medens han selv bare ville ud for at være sammen
med sin familie i julen. Han kontaktede imidlertid sin forsvarer og politiet,
hvorefter han blev anholdt 4-5 timer efter flugten. Han er ked af at erfare, at
den pågældende fængselsfunktionær efter episoden har fået sådanne proble-
mer, at han ikke længere er i stand til at klare sit arbejde. Han har aldrig haft
noget udestående med vedkommende, som han under tiden i arresten har
haft det bedste forhold til.

V1 [redacted] har som vidne forklaret, at han er ansat i
ordenspolitiet i [redacted]. Han modtog et anonymt telefonopkald om, at tre
udlændinge var i besiddelse af noget narkotika, og at de pågældende var på
vej fra byen i retning mod [redacted]. Sammen med sin kollega kørte han
til området, hvor de lagde sig på lur ved stisystemet for enden af [redacted] i
den nordøstlige del af [redacted]. Han sad på hug bag en hæk, hvorfra han

kunne se omkring 100 meter ned af stien. På et tidspunkt kunne han høre nogle personer, der nærmede sig. Han kunne også høre to drengestemmer, der talte om, at de "i hvert fald skulle have 100.000 kr. kontant på bordet – ellers så blev det ikke til noget" eller lignende. Han var herefter ikke i tvivl om, at det måtte dreje sig om narkotika. Han kunne ikke høre nogen kvindestemme. Lidt efter kom en mand gående forbi det sted, hvor han sad. Den næste, der passerede ham, var en pige, og herefter kom en mand i en hvid trøje, der bar på en taske. Han sprang frem for at tilbageholde manden med tasken, medens hans kollega fastholdt pigen. Manden med tasken satte sig til modværge, men pigen opfordrede ham til at lægge sig ned og forholde sig i ro. Den mand, der gik forrest, undløb fra stedet. Den person, der bar tasken, er identisk med tiltalte τ_1 . Han kiggede i tasken, der indeholdt en sort pakke. Der var et hul i pakken, hvorfor han stak sin kuglepen gennem hullet for at undersøge, om der var tale om amfetamin.

\vee_2 har som vidne forklaret, at hun på daværende tidspunkt var kæreste med τ_1 . Det er hun ikke længere. De havde på daværende tidspunkt været kæster i nogle uger. Hun havde ikke talt med τ_1 om at flytte sammen, men τ_1 havde skrevet til hende, at han gerne ville flytte sammen med hende. Hun boede alene i en lejlighed i \dots . Hun lærte τ_3 at kende efter at hendes søster kom til at bo på \dots . Den pågældende dag skulle hun til \dots sammen med \vee_3 , β og ζ . På banegården mødtes de med τ_3 og τ_1 . Hun ringede til \dots , som hun overtalte til at køre dem til \dots . Hun havde i ventesalen på banegården lagt mærke til en mand, der lå og sov med en taske under hovedet. Han vågnede på et tidspunkt, hvor hun spurgte ham, hvorfor han lå og sov på banegården. Hun kunne fornemme, at han var fuld. Manden fortalte, at han var "kommet forkert", hvorfor han var stået af toget i \dots . Hun kan ikke huske, om der var nogen af de andre, der talte med manden. Hun har ikke hørt nogen tale om at stjæle mandens taske. Hun kan ikke huske, om tasken var åben eller lukket. Hun har ikke på noget tidspunkt set, hvad der var i tasken. Sammen med \vee_3 , β og ζ tog hun til \dots , medens τ_1 og τ_3 blev tilbage på banegården. Medens hun var i \dots sendte τ_1 en sms til hende for at spørge, hvornår hun ville være tilbage. Han skrev også, at han havde en gave til hende. Det viste sig senere at være noget parfume. Det var hendes kontaktperson, der kørte dem tilbage fra \dots . Under køreturen skrev τ_1 til hende, at han ventede på hende ved \dots .

træningscentret. Da hun senere mødte T1 og T3 foran træningscentret, var T1 i besiddelse af en taske. Hverken T3 eller T1 havde haft en taske med sig, da de var på banegården. Hun kan ikke huske, hvornår T1 gav hende parfumen. De andre, der havde været med i , tog hjem, medens hun sammen med T3 og T1 gik mod , hvor hun ville besøge sin søster og ryge en cigaret. Lige inden de kom til kom E og V6 kørende. Hun gik ind på medens T1 og T3 stod og talte med E og V6. Hun ved derfor ikke, hvad de talte om. Da hun lidt efter kom ned igen, sagde T1 at de skulle hjem til hende for at sove. T3 gik med, da hun og T1 herefter gik hjem til hende. Hun gik med T1 i hånden indtil et tidspunkt, hvor de kom op at skændes over ét eller andet. Hun har ikke hørt T1 og T3 tale sammen om amfetamin. Hun har heller ikke hørt dem tale sammen om noget pengebeløb. Der var meget mørkt, hvorfor hun gik med sin mobiltelefon for at lyse lidt op på stien. Da de blev anholdt, gik T3 forrest med T1 lige bagved sig, medens hun gik nogle meter bagved dem. Under anholdelsen stak T3 af fra stedet, medens T1 begyndte at slå på politimanden, der ramte imod et træ og blødte fra panden. Hun råbte til T1 at han skulle falde til ro og lægge sig ned, fordi det var politiet. Hun har ikke overfor sin søster givet udtryk for, at hun havde fornemmelsen af, at der var nogen efter dem. Foreholdt en sms-besked, der er sendt kl. 21:53 til hendes mobiltelefon [bilag M.1.2] med teksten "Skat er I blevet taget" kan hun ikke huske, hvad der er ment med beskeden. Det kan måske bero på, at T3 efter at være undløbet havde fortalt de andre på at hun og T1 var blevet anholdt. Medens T1 sad varetægtsfængslet i arresten i , sendte han en sms-besked til hende om, at han var glad for, at hun var blevet løsladt. Efter at han var blevet overflyttet fra , sendte han nogle sms-beskeder om, at han elskede hende, og at det hele var hans skyld.

V3 , der mødte sammen med sin værge I har som vidne forklaret, at han skulle til sammen med V2 B og C. De mødtes på banegården med T og T1. Han lagde mærke til en mand, der lå og sov i ventesalen med en taske under hovedet. Han kan ikke huske, om der var nogen af dem, der talte med den pågældende eller om der var nogen af dem, der var henne ved manden for at kigge i tasken. De havde ikke noget med personen at gøre. Foreholdt sin forklaring af 30. oktober 2009 til politiet, således som denne fremgår af en afhøringsrapport af samme

dato [bilag E.4.1.a] kan han vedstå at have forklaret, at T1 og T2 var henne ved manden. Han kan også vedstå at have forklaret, at T1 spurgte ham, om han ville være med til at stjæle tasken fra manden [bilag E.4.2], hvilket han afslog. T2 var til stede, da T1 spurgte ham herom, men T3 deltog ikke i samtalen. Han har ikke på noget tidspunkt hørt, at der skulle være amfetamin i tasken. Han havde spurgt T1 hvorfor denne ville stjæle tasken, hvortil T1 havde svaret, at "det ville (han) få at se". Han blev ikke kontaktet af hverken T1 eller T2 medens han var i Han kan ikke huske, om han mødtes med dem, da de kom tilbage til Han og sin lillesøster skulle hjem, medens V2 skulle mødes med T1 og T2. Der er først efter anholdelsen af T1 og T2 at han hørte, at der skulle være blevet stjålet en taske, og at tasken indeholdt amfetamin.

V4 har som vidne forklaret, at han er indehaver af et pizzeria i Han var på arbejde den pågældende dag, hvor T1 og T2 kom ind i forretningen. Han kender dem begge, dog mest T2 der er en god bekendt, der kommer i hans pizzeria stort set dagligt. T1 og T2 kom sammen omkring kl. 18-19. Han er sikker på, at de ankom sammen, ligesom han er sikker på, at de kom ind gennem fordøren. De havde en taske med sig, men der blev ikke talt om den pågældende taske. De sagde ikke, hvor de havde tasken fra. Han talte i øvrigt ikke nærmere med dem, fordi han havde travlt i pizzeriaet. Foreholdt sin forklaring af 29. oktober 2009 til politiet [bilag E.4.1.b] er det ikke korrekt, at T2 og T1 fortalte ham, at de havde "hustlet" tasken fra en person på banegården. Han har ikke forklaret således. Han kan ikke forklare, hvorfor det fremgår af politirapporten. Foreholdt strafansvaret for afgivelse af falsk forklaring kan han ved nærmere eftertanke huske, at det forholdt sig som anført i afhøringsrapporten. Da T1 og T2 kom ind på pizzeriaet, fortalte de, at de havde stjålet tasken fra en person på banegården. Han bad dem herefter om at forlade pizzeriaet, hvilket de gjorde. Han har efterfølgende hørt, at de havde stillet tasken ude ved bagdøren, da de gik fra hans pizzeria. Da han lidt senere skulle til en håndboldkamp, stod T1 og T2 ude foran pizzeriaet. Den pågældende taske var grøn. Der var en pakke i tasken, som var viklet ind med sort tape. Han har hørt, at der vistnok var kokain i pakken. Det var hans opfattelse, at T1 og T2 havde været sammen om at tage tasken. Han kan ikke huske hvem af dem, der bar tasken. Han har ikke efterfølgende talt med T1

V5 mødte sammen med sin værge D som vidne forklaret, at han den pågældende dag befandt sig på da T3 kom ind på pizzariaet sammen med en mand med et udenlandsk udseende. Han kender T3, men han kendte ikke den anden mand. De var begge oprevne og forpustede, som hvis de havde løbet. De kom på samme tidspunkt. De kom ind gennem bagdøren med en taske. Han kan ikke huske hvem af dem, der bar tasken. Da de kom ind i forretningen, fortalte de, at de havde taget 2 kg "speed" fra en mand på banegården. Det var dem begge, der fortalte det. De fortalte ikke, hvordan de havde taget tasken, men de var bange for, at den pågældende ville finde dem. De sagde ikke noget om, hvorvidt de havde prøvet stoffet. Foreholdt sin forklaring af 29. oktober 2009 til politiet [bilag E.8.1] kan han ikke huske, om det blev nævnt, at T3 havde taget noget af stoffet. De fortalte også, at den pågældende skulle have solgt stoffet ét eller andet sted - vistnok i men at køberen ikke var dukket op. Han fik at vide, at den pågældende skulle have haft 500.000 kr. for stoffet. T3 sagde, at det var den værdi, som stoffet havde, og som de kunne få for det. Han fik lov til at holde pakken med speed. Han kan ikke huske, om der var skåret et hul i pakken. Han kan ikke huske, om ejeren af pizzariaet sagde noget til, at de havde tasken med sig ind i forretningen. På et tidspunkt blev tasken stillet ud i et indendørs baglokale.

V6 har som vidne forklaret, at han kender V2 og T3, som han nogle gange har mødt i medens han ikke tidligere havde mødt T1. Han kom kørende sammen med sin lillebror, da han fik øje på T1, T3 og V2 der kom gående omkring 30-50 meter fra . Han bad sin lillebror om at standse, idet han ville tale med dem. Hans lillebror spurgte T1, der gik med en sportstaske, om han havde været til træning. T1 svarede, at han ikke havde været til træning, men at der var 2 kg amfetamin i tasken. Det ville han ikke umiddelbart tro på, hvorfor T1 satte sig halvvejs ind i bilen og åbnede tasken. Der lå en pakke i tasken, hvor der var et lille hul i pakken, hvor man kunne se noget hvidt. T1 fortalte, at han havde brugt T3 som "forsøgskanin" til at afprøve stoffet, og at det var godt nok. Han lugtede til stoffet, medens T1 holdte pakken. Han spurgte T1, hvor denne havde amfetaminen fra. T1 fortalte, at han havde fået det som betaling fra én af sine venner, der skyldte ham 50.000 kr. Det

troede han ikke på. Under hele forløbet stod T3 lige ved siden af T1 uden at sige noget. V2 havde stået omkring 2 meter bagved dem, men var på et tidspunkt løbet op til sin søster i . Hans lillebror var heller ikke til stede, idet han var gået op for at tale med sin kæreste. T1 sagde, at de ville sælge amfetaminen for 100.000 kr. Han kiggede på T3 der nikkede. Han kunne se, at T3 ikke var helt klar i hovedet, ligesom han var urolig og snottet. De sagde ikke noget om, hvordan pengene skulle deles. Han spurgte ikke T1 og T3 hvem af dem, der var ejer af stoffet. Det var hovedsagelig at han talte med, ligesom det var T1, der hele tiden havde tasken. Han havde opfattelsen af, at det var T1 i, der var "bossen". Efter at hans lillebror var kommet ned til bilen, kørte de derfra. T1 havde sagt, at han og T3 skulle med V2 over til hendes lejlighed. Han prøvede lidt senere at ringe til T3 for at spørge, om de kunne give dem et lift over til V2 lejlighed, men telefonen blev afbrudt.

V7 har som vidne forklaret, at hun bor på i . Hun kender T3 der er en rigtig god bekendt. Hun kender også V2 ligesom hun gennem denne har lært hendes kæreste T1 at kende. Hun opholdt sig den pågældende aften på , hvor V2 på et tidspunkt kom op for at få en smøg. V2 var sammen med T2. Hun vidste ikke på dette tidspunkt, at T1 befandt sig nedenfor . Efter et kort stykke tid gik V2 og T3 igen. Senere på aftenen kom T3 alene tilbage. Det var omkring kl. 21.30-22.00. Han var meget forvirret og forpustet. Han fortalte, at V2 og T1 var blevet anholdt af politiet. Han fortalte, at det drejede sig om en taske, som de havde taget. T2 var meget bange, hvorfor han overnattede på hendes værelse. Han var bange for, at politiet ville komme for at hente ham. T2 fortalte ét eller andet om en banegård. Foreholdt sin forklaring af 26. oktober 2009 til politiet [bilag E.12.1] kan hun huske, at det drejede sig om, at T3 og T1 havde stjålet en taske fra en fuld mand på banegården. Hun kan ikke huske, om det var noget, som T3 fortalte hende, eller om det var noget, som hun efterfølgende har hørt. T3 havde fortalt hende, at T1 havde givet udtryk for, at han ville forsøge at sælge amfetaminen. Hun er sikker på, at det først var efter anholdelsen af T1 og V2, at hun hørte om tasken med amfetamin. T3 var meget bange og forvirret. Hun havde ikke opfattelsen af, at han havde taget noget af amfetaminen.

V 8 har som vidne forklaret, at han kender T1, som han dog ikke har haft forbindelse med i længere tid. Han bor i . Den pågældende dag ringede T1 og spurgte, om han ville købe noget amfetamin. Det afslog han med det samme. T1 fortalte, at det drejede sig om 2 kg amfetamin, men han nåede ikke at nævne nogen pris før vidnet havde afbrudt forbindelsen. T1 har efterfølgende sendt nogle sms-beskeder til ham. Det skal nok passe, at T1 inden opkaldet havde sendt en sms til ham for at spørge, om de "kunne tale frit". Han vil ikke afvise, at det herefter var ham, der ringede til T1. De talte sammen i 20-30 sekunder, idet han med det samme afviste tilbuddet om at købe amfetamin. Han svarede ikke på de efterfølgende sms-beskeder, som han modtog fra T1. Han fik under samtalen indtrykket af, at T1 havde amfetaminen sammen med en anden, fordi han under telefonsamtalen kunne høre nogen i baggrunden. Han kender ikke T1 som en person, der beskæftiger sig med sådanne ting, hvorfor han i første omgang troede, at der var tale om en spøg.

FOU har som vidne forklaret, at han har været ansat i fængselsvæsenet i over 35 år, herunder som fængselsfunktionær i 15 år. Han havde aldrig tidligere været udsat for fysiske episoder med de indsatte. Der er ikke altid en vagt ude i gården, når de indsatte er på gårdtur. Han gik det pågældende tidspunkt ud for at lukke de sidste 3 indsatte ind fra gårdturen. Han låste døren op og gik ind i gårdarealet, hvor han lukkede døren efter sig og satte nøglen i låsen. Pludselig greb T4 bagfra fat om hans arme, medens T1 holdt ham for næsen og munden. Det er hans opfattelse, at T1 holdt ham for munden for at undgå, at han tilkaldte hjælp. T1 tog herefter hans nøgler og overfaldsalarm. Han sagde til dem, at han ikke kunne få luft. T4 svarede, at han skulle holde op med at gøre modstand, fordi de bare ville ud. T1 låste herefter dørene op, hvorefter de stak af. Han havde fortsat åndedrætsbesvær umiddelbart efter episoden. Han har efterfølgende været psykisk påvirket af episoden, hvilket har medført, at han fortsat er sygemeldt. Han har fået ordineret noget sovemedicin for at kunne sove om natten. Han har endvidere fået forhøjet blodtryk, hvilket dog muligvis kan skyldes andre årsager. Episoden er anmeldt som en arbejdsskade, men behandlingen af sagen er sat i bero med foreløbig 3 måneder. Han er snart 61 år og forventer ikke selv at kunne genoptage sit arbejde. Han havde ikke noget udestående med tiltalte

T4, som han vil betegne som en meget omgængelig person, bl.a.

havde T4 haft et betroet arbejde i arresten.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han under varetægtsfængslingen har været anbragt i såvel arresten i som arresten i . Han har haft det meget dårligt under varetægtsfængslingen. Han har hørt stemmer og har flere gange skåret i sig selv, ligesom han lider af en kronisk hovedpine. Når han har skåret i sig selv er det for at komme af med alt det, som han har i hovedet. Han har også forsøgt at hænge sig i arresten i , hvilket mislykkedes, fordi vinduet faldt ned. Han har det dårligt og kan ikke trives med de andre. Han kan ikke se noget formål med livet. Han er dog på det seneste begyndt at se fremad i forventning om, at han i tilfælde af en domfældelse måtte blive anset med en dom med vilkår om psykiatrisk behandling.

Tiltalte T3 har om sine personlige forhold forklaret, at han ikke havde nogen skoleuddannelse, da han kom til Danmark. Han er født i Cambodja, men havde mest tilknytning til Thailand, hvor han gik i skole hver dag fra omkring kl. 8 til kl. 13. Han har ikke længere nogen relationer til hverken Thailand eller Cambodja. Han har en god kontakt til sin mor og sine søskende, der alle bor i Danmark. Han vil meget gerne tilbage til . Det er korrekt, at han ikke tidligere var glad for at bo på , men en måneds tid før anholdelsen havde han "taget sig sammen", hvilket medførte, at det var begyndt at gå bedre for ham. Han har under varetægtsfængslingen jævnligt haft besøg af sin mor og sine søskende samt personale fra opholdsstedet. Han vil gerne gå mere i skole og få sig en uddannelse. Han bliver nu undervist i dansk og matematik.

V9 , der er leder af , har om tiltalte T3 personlige forhold forklaret, at han efter løsladelsen den 11. marts 2010 hentede T3 på den sikrede institution . T3 har herefter boet på . Det går rigtig godt, idet T2 har været villig til at overholde alle aftaler til punkt og prikke. Hvor der tidligere var problemer med at holde styr på, hvor T3 befandt sig, er dette ikke længere tilfældet. T3 begyndte i skole for 3-4 uger siden på , hvor han ikke har haft en eneste fraværsdag. T2 beder ofte pædagoger om hjælp til at sige fra overfor den tidligere omgangskreds, som engang imellem fortsat opsøger ham. Det er hans indtryk, at T3 selv er blevet ganske

god til at sige fra overfor de pågældende. Det er meningen, at T3 i henhold til sin tvangsanbringelse skal blive boede på indtil han bliver 18 år, idet han har brug for den støtte, som institutionen kan give ham. Det er ganske tydeligt, at T3 med denne sag har "fået en lærestreg for livet", og at han har taget konsekvensen heraf.

T4 har om sine personlige forhold forklaret, at han blev løsladt i februar 2010. Det er siden gået rigtig godt. Han er startet på produktionsskolen, hvorefter han senere vil tage en HF-uddannelse. Han har siden løsladelsen boet hos sin mor. Hans økonomiske forhold har været lidt svingende, men han har kunne klare sig.

Der har under sagen været foretaget en ambulant mentalundersøgelse af tiltalte T1

Af en retspsykiatrisk erklæring udarbejdet den 16. februar 2010 af overlæge K fra Psykiatriske Sygehus, hedder det i konklusionen nærmere:

" T1 er ved den retspsykiatriske undersøgelse ikke fundet sindssyg, og der er ikke holdepunkter for, at han var dette på tidspunktet for de påsigtede handlinger.

...

På tidspunktet for de påsigtede handlinger var han under indflydelse af hash, men ikke andre psykoaktive stoffer, og han kan ikke anses at have været i en heraf betinget patologisk rustilstand.

Observanden var som barn ængstelig og genert. Dette er han ikke længere. Han oplever selv, at han igennem de seneste år har udviklet en større tryghed og modenhed, hvilket synes at blive bekræftet ved det kliniske indtryk, idet han nu snarere fremtræder selvhævdende, ansvarsfralæggende med en opfattelse af, at han uden problemer ville kunne klare de vanskeligheder, der nu måtte komme.

Han synes at være meget optaget af at gøre et godt indtryk og vække anerkendelse og beundring.

Observanden findes at være begavet lavt i normalområdet og er ikke dement.

Observanden findes således omfattet af den i straffelovens § 69 omhandlede personkreds, men man kan ikke pege på en foranstaltning, jf. straffelovens § 68, som værende mere formålstjenlig end evt. forskyldt straf.”

Denne erklæring har været forelagt Retslægerådet, som i en erklæring af 11. marts 2010 har konkluderet blandt andet:

”Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet under henvisning til tidligere udtalelse af 23.03.06 og på grundlag af fremsendt materiale med retspsykiatrisk erklæring af 16.02.10 fra overlæge K Psykiatriske Sygehus, udtale, at T1 ikke er sindssyg og ikke var sindssyg på tidspunkterne for det påsigtede. På et af tidspunkterne var han muligvis påvirket af hash, men der er ikke holdepunkter for, at en abnorm tilstand udløst heraf har foreligget. Han er tungt normalt begavet.

T1 har tidligere haft tilsynsdomme og siden 11.09.06 været abragt på institution for personer med vidtgående psykiske handicap, i forbindelse med en anbringelsesdom. Han har gennemgået en udvikling og er blevet mere social og mindre ængstelig. Han har under opholdet angiveligt haft mindre hashforbrug end tidligere.

Ved den aktuelle ambulante observation findes han præget af en personlighedsforstyrrelse, umoden, selvhævdende, ansvarsfralæggende og med begrænset indsigt i egen evne til at kunne klare problemer. Han er ved tidligere psykologiske testninger fundet begavet svarende til grænsen til mental retardering. Dette genfindes ikke i en aktuel psykologisk testning, og han beskrives aktuelt fra de institutioner for udviklingshæmmede, hvor han har opholdt sig, som væsentlig bedre fungerende end medbeboerne.

Retslægerådet finder herefter T1 omfattet af straffelovens § 69, idet han lider af en personlighedsforstyrrelse. Hvis han findes skyldig, kan Retslægerådet dog ikke, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., pege på foranstaltninger som værende mere formålstjenlige end eventuelt forskyldt straf.”

Der har under sagen været foretaget en ambulant mentalundersøgelse af tiltalte T2

Af en retspsykiatrisk erklæring udarbejdet den 14. januar 2010 udarbejdet af ledende overlæge, speciallæge i psykiatri L fra .hospital hedder det i konklusionen på denne undersøgelse nærmere:

" T2 kan ikke med sikkerhed antages at være sindssyg og ej heller at have været det på tidspunktet for de nu påsigtede handlinger.

T2 er begavet svarende til øvre del af sinkeområdet, og der er intet, der tyder på organisk hjerneskade. T2 har muligvis i forbindelse med nogle af de nu påsigtede handlinger været under indflydelse af hash, piller eller stoffer, men der er intet, der tyder på en patologisk rustilstand.

T2 har haft en tryk barndom og opvækst, om end han var noget følelsesmæssigt påvirket af, at faderen forlod familien, da T2 var omkring 10 år gammel. T2 har fungeret upåfaldende såvel i familien som i skolen, indtil han fra 6. klasse havde betydelige adfærdsvanskeligheder.

T2 har siden 13-års alderen misbrugt Rohypnol, Ecstasy og Hash, ind imellem Kokain, men aldrig Heroin. Han har siden færdedes i et miljø præget af misbrug og kriminalitet.

T2 er dømt gentagne gange, siden han 16 år gammel fik en dom for vold.

T2 har flere gange været i behandling mod misbrug såvel ambulante som på døgninstitution, uden at han med sikkerhed er blevet afvænnet, om end han aktuelt ikke mener at have haft misbrug det sidste år.

T2 har i en årrække givet udtryk for at høre stemmer, hvilket han også giver udtryk for i forbindelse med aktuelle undersøgelser. Det fremgår ikke, hvordan han har forklaret sig under tidligere indlæggelser eller ambulante forløb, men i forbindelse med aktuelle undersøgelser, fremkommer han ikke spontant med andre oplysninger, end at han hører stemmer. Derimod svarer han bekræftende på stort set alle sindssygelige symptomer, han udspørges om.

I forbindelse med tidligere behandlingsforløb har man fundet, at T2 ikke er permanent sindssyg, men bliver forbigående sindssyg i forbindelse med hashrygning samt at sindssygdomssymptomerne forsvinder efter måneders afholdenhed fra Hash og andet misbrug.

I forbindelse med psykologisk test findes ikke tegn på sindssygdom, men undersøgelsen peger på, at T2 formentlig lider af ADHD (opmærksomhedsforstyrrelses problematik), personlighedsforstyrrelse med en tilbøjelighed til at være ansvarsforflygtigende, til at lægge skyld og ansvar ud i omgivelserne og med ringe evne til og interesse for at sætte sig ind i andre menneskers tanker og følelser.

Det samlede indtryk er, at det i høj grad er misbrug af Hash og stoffer, som er

anledningen til T1's personlighedsmæssige problemer og til hans gentagne kriminalitet.

T2 tilhører den personkreds, som omtales i Straffelovens § 69. I fald han kendes skyldig, kan ikke peges på foranstaltning i henhold til samme lovs § 68 som mere formålstjenelig end straf.

I forbindelse med evt. betinget dom eller prøveløsladelse skal anbefales et vilkår om lægelig behandling mod misbrug."

Tiltalte T1 er tidligere straffet, senest ved dom afsagt den 28. august 2006 af Retten i , 9. afdeling for overtrædelse af straffelovens § 123, § 244, jf. § 247, stk. 1, § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 260, nr. 1, jf. til dels § 21, § 276, § 288, stk. 1, nr. 1, § 291, § 293 og § 293a, våbenlovens § 4, stk. 1 samt bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 2, stk. 1, med vilkår om anbringelse i medfør af straffelovens § 16, stk. 2, jf. § 68, jf. § 68a, stk. 2 i en institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

Tiltalte T2 er tidligere straffet, senest ved

- dom afsagt den 30. oktober 2006 af Retten i med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, jf. § 290, § 121 og § 119, stk. 3 samt lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste B nr. 12 og nr. 29 samt ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, og
- udeblivelsesdom afsagt den 4. december 2006 med en bøde på 300 kr. for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

Tiltalte T3 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte T4 er tidligere straffet ved Vestre Landsrets ankedom af 5. februar 2010 med fængsel i 2 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 293a, § 181, § 244 og § 260, stk. 1, nr. 1.

Af en udtalelse af 9. december 2009 fra Udlændingesservice vedrørende spørgsmålet om udvisning af tiltalte **T3** fremgår blandt andet:

"Nordjyllands Politi har ... anmodet Udlændingesservice om en udtalelse til brug for straffesagen mod ... **T3** ... vedrørende overtrædelse af straffelovens § 191.

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 2-3½ års fængsel.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud, subsidiært betinget udvisning.

....

Udvisningshjemmelen

Udlændingesservice er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4.

Efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, men mindre end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 ... idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26-forhold

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold kan antages at gøre en beslutning om udvisning særlig belastende for **T3** skal Udlændingesservice bemærke følgende:

...

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at **T3** uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde, vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal Udlændingesservice bemærke, at Udlændingesservice ikke på nuværende tidspunkt er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt **T3** vil risikere at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Cambodja eller for at

han dér vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udlændingesservice er således ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt dobbeltstraf anvendes i praksis.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt 2-3½ års fængsel, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn, kan Udlændingesservice tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet."

Tiltalte T1 har under sagen været frihedsberøvet fra den 20. oktober 2009, herunder i isolation fra den 21. oktober 2009 til den 30. oktober 2009 samt under anbringelse i surrogat på den sikrede institution , hvorfra han har været undvejet i perioden fra den 1. marts 2010 til den 6. maj 2010.

Tiltalte T2 har under sagen været frihedsberøvet fra den 2. november 2009, herunder til dels under anbringelse i surrogat på en psykiatrisk afdeling.

Tiltalte T3 har under sagen været frihedsberøvet fra den 21. oktober 2009 til den 11. marts 2010.

Retten's begrundelse og afgørelse.

Ad forhold 1.

Tiltalte har ikke ønsket at udtale sig under hovedforhandlingen, men har under grundlovsforhøret den 3. november 2009 forklaret, at han den 19. oktober 2009 rejste med færgen til Norge, og at han rejste tilbage til Danmark med færgen med afgang fra nogle timer senere om morgenen den 20. oktober 2009, fordi han ikke traf den kammerat, som han

havde aftalt at mødes med. Dette er bestyrket af de foreliggende oplysninger om tiltaltes køb af billet til færgen samt billeder fra overvågningskameraet ved færgeterminalen. Endvidere har tiltalte forklaret, at han herefter senere den 20. oktober 2009 befandt sig på Banegård, hvor han fik frataget sin taske, hvilket stemmer overens med de forklaringer, der er afgivet af først og fremmest de tiltalte T1 og T3.

Efter den sikre og detaljerede forklaring, der er afgivet af T3 lægges det til grund, at han og T1 i tilfældigt mødte tiltalte på banegården i , hvor tiltalte lå og sov på en bænk med tasken under hovedet. Det lægges videre til grund, at tiltalte herefter fremtog en pakke fra tasken indeholdende amfetamin, som han fremviste for T1 og T3 med henblik på, at disse eventuelt skulle købe amfetaminen. Efter samme forklaring lægges det til grund, at tiltalte under opholdet i ventesalen på banegården benyttede sit sygesikringsbevis til at cutte noget af amfetaminen i forbindelse med, at de medtiltalte blev tilbudt at prøve amfetaminen.

Efter samme forklaring, som er afgivet af T3, lægges det videre til grund, at tiltalte havde fortalt de medtiltalte, at han umiddelbart forinden havde været med færgen til Norge for at sælge amfetaminen, hvilket imidlertid mislykkedes, idet køberne ikke dukkede op, hvorfor han var rejst tilbage til Danmark medbringende amfetaminen. Hertil kommer, at denne forklaring er støttet af tiltaltes egen forklaring om sin forudgående tur til Norge medbringende den pågældende taske, således som dette fremgår af billeder fra overvågningskameraet på færgeterminalen.

Under disse omstændigheder findes tiltalte T2 skyldig i overensstemmelse med tiltalen i dette forhold.

Ad forhold 2.

Begge de tiltalte har efter deres forklaringer erkendt at have stjålet tasken fra T2 under dennes ophold på Banegård.

Tiltalte T1 forklaring om, at han ikke på noget tidspunkt var bekendt med, at pakken i tasken indeholdt amfetamin, afvises som

ganske utroværdig. Efter tiltalte T3 troværdige forklaring lægges det derimod til grund, at begge de tiltalte på tidspunktet for tyveriet var klar over, at der i tasken befandt sig en pakke med amfetamin - og at der angiveligt var tale om 2 kg amfetamin - hvilket netop var baggrunden for, at de tilegnede sig tasken. Endvidere lægges det efter bevisførelsen til grund, at tiltalte T1 tilegnede sig tasken med amfetaminen - og at de tiltalte herefter i fællesskab besad amfetaminen indtil de senere på dagen blev anholdt af politiet - med henblik på at sælge amfetaminen for et ikke ubetydeligt beløb.

De tiltalte T1 og T3 findes derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen i dette forhold.

Ad forhold 3.

Efter de tiltaltes egne forklaringer sammenholdt med fængselsbetjent

FOU vidneforklaring findes begge de tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen i dette forhold.

Straffen fastsættes for tiltalte T1 i medfør af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. og straffelovens § 119, stk. 1, § 124, stk. 1 og § 260, stk. 1, nr. 1 samt straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276 til fængsel i 3 år.

Endvidere bestemmes det under henvisning til de nu foreliggende oplysninger om tiltaltes helbredsmæssige forhold, at de foranstaltninger, som tiltalte blev idømt ved dommen af 28. august 2006, ophæves i medfør af straffelovens § 72, stk. 2, jf. stk. 3.

Straffen fastsættes for tiltalte T2 i medfør af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. til fængsel i 4 år. Der er ved denne straffastsættelse lagt vægt på mængden af amfetamin, som tiltalte som kurer for andre havde udført fra Danmark til Norge med henblik på overdragelse mod et ikke ubetydeligt vederlag, hvilken overdragelse mislykkedes, fordi modtageren eller modtagerne i Norge ikke mødte op, og hvorefter han tilbageførte amfetaminen til Danmark med henblik på senere videreoverdragelse, hvilket imidlertid mislykkedes, fordi han forinden var

blevet frataget amfetaminen som beskrevet i forhold 2.

Straffen fastsættes for tiltalte T3 efter straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. og straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276 til fængsel i 2 år. Der er ved denne strafudmåling lagt vægt på de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold, herunder hans alder på gerningstidspunktet, jf. herved straffelovens § 82, nr. 1, sammenholdt med omstændighederne i forbindelse med hans medvirken til tyveriet og besiddelsen af amfetaminen set i forhold til den ældre medtiltalte T1. Endvidere er det ved straffastsættelsen taget i betragtning, at tiltalte under sagen har givet oplysninger, som har været afgørende for opklaringen af sagen for så vidt angår tiltalte T2, jf. herved straffelovens § 82, nr. 10.

Med samme begrundelse, herunder særligt henset til de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold findes det uanset forholdets karakter forsvarligt at gøre 1 år og 6 måneder af straffen betinget i medfør af straffelovens § 58, stk. 1 på vilkår som nedenfor nærmere bestemt.

Det bestemmes samtidig i medfør af straffelovens § 86, stk. 1, jf. stk. 2, at den forskyldte ubetingede del af straffen på fængsel i 6 måneder anses for udstået med varetægtsfængslingen.

Med hensyn til spørgsmålet om udvisning bemærkes, at tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 191 er idømt en ubetinget frihedsstraf og anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Der skal derfor efter udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 4, jf. § 26, stk. 2 ske udvisning, med mindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

Under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder den dengang 15-årige tiltalte har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191 ved at have medvirket til besiddelse af amfetaminen, findes grovheden af den begåede kriminalitet, jf. udlændingelovens § 24 a, nr. 1, sammenholdt med de foreliggende oplysninger om tiltaltes alder og personlige forhold, jf. herved udlændingelovens § 26, nr. 2, jf. § 24 a, nr. 4, at tale afgørende imod, at der sker udvisning. Det må i denne forbindelse tillige tages i betragtning,

at det efter udlændingemyndighedens udtalelse ikke kan afvises, at der består en risiko for, at tiltalte ved en udvisning til Cambodja vil lide overlast i hjemlandet, jf. herved udlændingelovens § 26, stk. 1, nr. 6.

Anklagemyndighedens påstand om udvisning tages derfor ikke til følge.

Straffen fastsættes for tiltalte T4 i medfør af straffelovens § 119, stk. 1, § 124, stk. 1 og § 260, stk. 1, nr. 1, jf. i det hele straffelovens § 89 som en tillægsstraf på fængsel i 3 måneder.

Anklagemyndighedens påstand om konfiskation tages i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 til følge overfor tiltalte T2

Forurettede , påstand om erstatning tages efter retsformandens bestemmelse til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 3 år.

De foranstaltninger, som T1 er idømt ved dom af 28. august 2006, ophæves.

Tiltalte T2 straffes med fængsel 4 år.

Tiltalte T3 straffes med fængsel i 2 år.

Fuldbyrdelsen af 1 år og 6 måneder af straffen udsættes og bortfalder efter forløbet af en prøvetid på 2 år fra endelig dom på vilkår,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden, og

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af de sociale myndigheder og efterkommer tilsynsmyndighedens foranstaltninger i henhold til lov om social service § 58, jf. § 52, herunder bestemmelser med hensyn til opholdssted og uddannelse.

Den ubetingede del af straffen for tiltalte T2 anses for udstået med varetægtsfængslingen.

Anklagemyndighedens påstand om udvisning af tiltalte T3 tages ikke til følge.

Tiltalte T4 straffes med fængsel i 3 måneder.

Hos tiltalte T2 konfiskeres en sportstaske samt 1.476 gram amfetamin.

De tiltalte skal betale de dem hver især påhvilende sagsomkostninger, dog skal tiltalte T4 alene betale 4.000 kr. af salæret til sin beskikkede forsvarer.

De tiltalte T1 og T4 skal inden 14 dage in solidum betale 15.510 kr. med procesrente fra den 25. marts 2010 til
FOO c/o advokat Kjeld Klausen,

Niels Toft-Vandborg

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I AALBORG, den 29. juni 2010

Helle Klovborg Jensen
Afd.leder - dir. tlf. 96307143